

0653725

Data wpływu: 2025-09-11

Nr: PP. 21823. 2025

Przyjął: Nurzyńska Anna - Ina
Wydział Organizacji Urzędu
Załączników: 0

UPROSZCZONA OFERTA REALIZACJI ZADANIA PUBLICZNE

POUCZENIE co do sposobu wypełniania oferty:

Ofertę należy wypełnić wyłącznie w białych pustych polach, zgodnie z instrukcjami umieszczonymi przy poszczególnych polach oraz w przypisach.

Zaznaczenie gwiazdką, np.: „pobieranie*/niepobieranie*” oznacza, że należy skreślić niewłaściwą odpowiedź, pozostawiając prawidłową. Przykład: „pobieranie*/~~niepobieranie*~~”.

I. Podstawowe informacje o złożonej ofercie

1. Organ administracji publicznej, do którego jest adresowana oferta	Burmistrz Nowego Dworu Mazowieckiego
2. Rodzaj zadania publicznego ¹⁾	Zadanie publiczne z zakresu ochrony i promocji zdrowia dotyczącego przeciwdziałania uzależnieniom i przemocy w Nowym Dworze Mazowieckim w 2025 roku

II. Dane oferenta(-tów)

1. Nazwa oferenta(-tów), forma prawna, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub innej ewidencji, adres siedziby, strona www, adres do korespondencji, adres e-mail, numer telefonu	Nazwa: Oddział Polskiego Towarzystwa Zapobiegania Narkomanii w Warszawie, Status: Stowarzyszenie, organizacja pożytku publicznego Numer Krs: 0000395029, Adres: 02-348, Warszawa, Ul. Rokosowska 10 Adres do korespondencji jest taki sam jak adres oferenta Adres e-mail: tznwarszawa@wp.pl Telefon: 606944103
2. Dane osoby upoważnionej do składania wyjaśnień dotyczących oferty (np. imię i nazwisko, numer telefonu, adres poczty elektronicznej)	Andrzej Majcher, koordynator; tel. 606944103, Adres e-mail: tznwarszawa@wp.pl

III. Zakres rzeczowy zadania publicznego

1. Tytuł zadania publicznego	Program profilaktyki zachowań ryzykownych w środowisku szkolnym „Dokąd idziemy” w Zespole Szkolno-Przedszkolnym nr 3, ul. Szkolna 3 05-102 Nowy Dwór Mazowiecki		
2. Termin realizacji zadania publicznego ²⁾	Data rozpoczęcia	20.09.2025	Data zakończenia 15.12.2025
3. Syntetyczny opis zadania (wraz ze wskazaniem miejsca jego realizacji)			
Program profilaktyki zachowań ryzykownych w środowisku szkolnym „Dokąd idziemy” jest kompleksową ofertą skierowaną do populacji młodzieży klas IV – VIII w Zespole Szkolno-Przedszkolnym nr 3, ul. Szkolna 3 05-102 Nowy Dwór Mazowiecki, ich nauczycieli i rodziców			
Program składa się z 2 wzajemnie dopełniających się modułów:			
1) warsztatów profilaktycznych zróżnicowanych ze względu na wiek rozwojowy dzieci i młodzieży			
2) modułu skierowanego do nauczycieli, wychowawców i pedagogów szkolnych			
Program „Dokąd idziemy” jest realizowany na terenie Nowego Dworu Mazowieckiego od roku 2012, a w wyniku stałych kilkuletnich już doświadczeń i obserwacji środowiska szkolnego jest corocznie elastycznie modyfikowany i dostosowywany do realnych bieżących potrzeb i problemów, z uwzględnieniem <i>Diagnozy lokalnych problemów społecznych</i> , sugestii wszystkich grup odbiorców (uczniów, nauczycieli i rodziców) oraz wniosków realizatorów, płynących z długofalowej pracy z tymi grupami.			

¹⁾ Rodzaj zadania zawiera się w zakresie zadań określonych w art. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2018 r. poz. 450, z późn. zm.).

²⁾ Termin realizacji zadania nie może być dłuższy niż 90 dni.

Program jest realizowany przez stale aktualizujących swoje kompetencje specjalistów (pedagogów, profilaktyków, trenerów grupowych, trenerów umiejętności wychowawczych, coachów, socjoterapeutów i terapeutów uzależnień), z uwzględnieniem szerokiego wachlarza kreatywnych metod aktywnej pracy warsztatowej oraz najnowszych koncepcji profilaktycznych.

Przeprowadzona w roku 2022 roku *Diagnoza problemów społecznych na terenie miasta Nowy Dwór Mazowiecki* określa problemy i zagrożenia w środowisku dzieci i młodzieży oraz najpoważniejsze problemy społeczne w populacji dorosłych. Istnienie i waga obu grup problemów potwierdzają konieczność realizacji niniejszego programu, jako że w naszym przekonaniu także problemy dorosłych części społeczeństwa można stopniowo skutecznie niwelować poprzez kształtowanie konstruktywnych postaw społecznych młodych, którzy, dorastając, sukcesywnie zasilają populację dorosłych, przenosząc w swoje dorosłe życie problemy i traumy, utrwalone w wieku szkolnym, ale także wykształcone już postawy, przekonania i umiejętności społeczne. Kształtowanie postaw, przekonania i umiejętności społecznych i korygowania destrukcyjnych modeli zachowania, będących często źródłem przemianamywania błędnych stereotypów społecznych i korygowania destrukcyjnych modeli zachowania, będących często tożsacznym "spadkiem" otrzymywanym przez dziecko w środowisku rodzinnym. Prawidłowość tę potwierdza w pełni *Diagnoza problemów społecznych na terenie miasta Nowy Dwór Mazowiecki*, w odniesieniu m.in. do uwarunkowań używania substancji psychoaktywnych, stosunku do przemocy itp. Stąd podstawowym założeniem niniejszego programu jest koncentracja na praktycznej nauce umiejętności relacji interpersonalnych – umiejętności komunikacyjnych, empatii, asertywności, stawiania granic i wyborów, jak i w kontekście relacji interpersonalnych – umiejętności komunikacyjnych, empatii, asertywności, stawiania granic własnych i poszanowania cudzych. Zażalenie to jest realizowane (choć na różnych poziomach) w pracy ze wszystkimi grupami odbiorców: uczniami, rodzicami i nauczycielami. Determinuje ono też dobór (i coroczną modyfikację) tematyki warsztatów oraz akcentowanie określonych aspektów problemowych.

Używanie substancji psychoaktywnych (z których alkohol jest najbardziej popularną, ale mechanizm ich używania są bardzo podobne, niezależnie czy chodzi o alkohol, narkotyki, leki czy tak zwane dopalacze) nie jest tylko problemem samym w sobie, a raczej następstwem innych problemów – czy to, na przykład, szkodliwych przekonań i wzorców, czy braku umiejętności radzenia sobie ze stresem lub presją otoczenia, czy też zaniżoną samooceną (czy – najczęściej – wszystkim po trochu).. Chęć zaimponowania, bycia modnym lub presję rówieśników deklaruje znaczący odsetek uczniów tylko podstawowych, co wskazywać może na konstruktywny rozwój osobowości i przekonania wraz z wiekiem.

Co znamienne, podobne przyczyny sięgania po alkohol (zabawa) i narkotyki (ciekawość) wskazują dorosli respondenci (co potwierdza transfer wzorców poznawczych i behawioralnych do kolejnych grup wiekowych, a tym samym potrzebę oddziaływań na postawy i przekonania młodych, aby w przyszłości przejęło je dorosłe społeczeństwo):

Diagnoza wyraża niepokój, że wiedza na temat szkodliwości substancji psychoaktywnych nie chroni przed sięganiem po nie, jako codziennego (w tym stresem i lekkiem przed odrzuceniem przez grupę) bez "wsparcia" substancji psychoaktywnych. Jednocześnie staje się kształtowanie konstruktywnych przekonań i umiejętności młodych ludzi i umiejętności radzenia sobie z trudnościami dnia Ponieważ, jak stwierdza *Diagnoza*, względnie łatwy jest dostęp dzieci i młodzieży do substancji psychoaktywnych, tym ważniejsze rowieśniczej

Podobne wnioski nasuwają wyniki badań nad bezpieczeństwem w Internecie i cyberprzemocą, wskazujące, że większość badanych uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych oraz ponadgimnazjalnych jest świadoma zagrożenia cyberprzemocą oraz uznaje za nie stosowne podawanie swoich danych osobowych w Internecie..

Wynika z tego, że nie przynoszą oczekiwanego skutku zajęcia wyłącznie informacyjne oraz defensywne profilaktyka, polegająca na zakazach i straszeniu konsekwencjami, tym bardziej uprawiana przez PTN profilaktyka pozytywna, polegająca na wzmacnianiu zasobów, budowaniu realnej samooceny i konstruktywnych relacji rówieśniczych, wydaje się podejściem celowym i efektywnym. Odzwierciedleniem takiego podejścia jest niniejszy program.

Dotychczasowe doświadczenia pracy PTN z różnymi grupami dzieci i młodzieży wskazują, że najsukcesowniej zapobieganie przemocy rowieśniczej nie polega na roztrząsaniu problemu agresji i przemocy, a na budowaniu relacji w grupie, empatii, kształtowaniu umiejętności komunikacyjnych i kooperacyjnych, inteligencji emocjonalnej i umiejętności radzenia sobie z emocjami oraz poczucia własnej wartości. Nacisk powinien tutaj być położony nie tyle na demaskowanie "sprawców" i wzmacnianie "ofiary", ale przede wszystkim na przekonania i postawy "świadków" i niwelowanie przyzwolenia społecznego na wszelkie formy przemocy, które w środowisku szkolnym jest bardzo duże.

Wnioski i rekomendacje zawarte w *Diagnozie problemów społecznych* potwierdzają celowość i zasadność realizacji programu "Dokąd idziemy". Dokument stwierdza, że należy prowadzić w szkołach "warsztaty psychologiczne (np. podczas godzin

wychowawczych) polegające na pracy nad samooceną, budowaniem zaufania, ćwiczeniem różnego rodzaju umiejętności potrzebnych do funkcjonowania w grupie, gry i zabawy pomagające w budowaniu więzi z innymi ludźmi, uczące norm z innymi ludźmi, dające szanse na budowanie pozytywnego wizerunku własnego" – są to stałe elementy warsztatów wchodzących w zakres programu.

„Rekomenduje się wykorzystywanie **strategii alternatyw** – angażowanie dzieci i młodzieży w atrakcyjne, bezpieczne aktywności (np. sportowe, artystyczne, plastyczne), które dopasowane będą do możliwości i potrzeb odbiorców." Wszystkie bloki tematyczne niniejszego programu dotyczące zachowań ryzykownych (używania substancji psychoaktywnych, zagrożeń świata wirtualnego) zawierają obszerną część służącą poszukiwaniu i odkrywaniu możliwości alternatywnego zaspakajania potrzeb przez młodych ludzi. Poszukiwanie alternatyw i uświadamianie ich wagi stanowi też ważny punkt warsztatów dla rodziców.

„Rekomenduje się również **prowadzenie zajęć integracyjnych dla dzieci i młodzieży** mających na celu budowanie więzi pomiędzy uczniami oraz poczucie bezpieczeństwa i zaufania, gdyż to stanowi między innymi czynnik chroniący podejmowania zachowań ryzykownych przez dzieci i młodzież." Jak wielokrotnie wspomniano w tej części oferty, jest to zasadniczy element wszystkich warsztatów, nawet bloki typowo edukacyjne zawsze zawierają część integracyjną, służącą budowaniu relacji i więzi w grupie, chętnie zapraszamy na zajęcia integracyjne także wychowawców klas, co pozwala nieraz na zupełnie nowe, inne spojrzenie na uczniów i staje się fundamentem do konstruktywnej przebudowy relacji nauczyciela z wychowankami.

„Rekomenduje się podjęcie działań, mających na celu zapobieganie wczesnej inicjacji alkoholowej przez dzieci i młodzież. Przydatne w tym przypadku będzie zastosowanie w działaniach profilaktycznych **strategii edukacyjnej**, która ma na celu rozwijanie ważnych umiejętności psychologicznych i społecznych. Zaleca się realizowanie ćwiczeń, gier psychoedukacyjnych, czy warsztatów, które będą rozwijały asertywność, uczyły nawiązywania relacji z innymi ludźmi, radzenia sobie ze stresem, rozwiązywania konfliktów lub podnoszenia poczucia własnej wartości." Są to bazowe komponenty programu „Dokąd idziemy”.

Dodatkowo obserwacje prowadzone podczas realizacji programu dają podstawę do następujących wniosków dotyczących potrzeb młodzieży:

- Prowadzona na wstępie zajęć w każdej klasie diagnoza wykazała, że często problemy zgłaszane przez pedagogów (np. agresja rówieśnicza i zachowania agresywne wobec nauczycieli, cyberprzemoc czy też używanie substancji psychoaktywnych) były albo wynikiem braku integracji i dobrej komunikacji w zespole klasowym (a często także pomiędzy uczniami i nauczycielami), albo stanowiły „problemy zastępcze”, kryjące właśnie brak rzeczywistej integracji i satysfakcjonujących relacji w grupie (a często także z wychowawcą i/lub innymi nauczycielami). Dlatego wszystkie zajęcia warsztatowe (na wszystkich poziomach nauczania) powinny zawierać moduł ćwiczeń integracyjnych, komunikacyjnych i kooperacyjnych (w różnych proporcjach, w zależności od potrzeb, możliwości i deficytów danej klasy).
- W większości klas w jakimś stopniu relacje interpersonalne są zachwiane i brakuje rzeczywistej integracji – w niemal każdej części uczniów funkcjonuje „na obrzeżach” grupy lub wręcz poza nią, istnieje więc duża potrzeba zajęć integracyjnych i rozwijania umiejętności komunikacyjnych i kooperacyjnych.
- Wśród młodzieży (we wszystkich grupach wiekowych) istnieje wiele mitów dotyczących zarówno środków psychoaktywnych, jak i różnych zachowań ryzykownych (jak przemoc, w tym cyberprzemoc, funkcjonowanie w przestrzeni wirtualnej, łamanie norm). Na ogół nie mają oni możliwości skonfrontowania tych mitów z rzetelną wiedzą, lub wręcz przyjmują mity czy obiegowe opinie za pewnik.
- Znaczna część młodzieży docenia lub nawet przecenia „zabawowe” właściwości środków psychoaktywnych, najczęściej trudno jest jej dostrzec konsekwencje społeczne i emocjonalne nadużywania tych środków.
- Uczniowie mają potrzebę systematyzacji swojej wiedzy i dyskusji o problemach młodzieży w ogóle. Należy to im umożliwiać, możliwie bez cenzury, bo to oni mają najbardziej skorzystać na wymianie poglądów między sobą. Jest to jednak trudne, gdyż młodzież szkolna często ma traumatyczne doświadczenia z komunikacji z „wszechwiedzącymi” dorosłymi i obawia się otwarcie formułować swoje sądy.
- Znaczna większość uczniów ma problemy z formułowaniem własnego stanowiska, opinii, potrzeb. Należy zatem w jak największym stopniu aranżować sytuacje wymagające ich aktywnego precyzowania i werbalizowania sądów, wzmacniać poczucie własnej wartości i sprawstwa.

Uczestnicy warsztatów podczas zajęć oraz w ankietach ewaluacyjnych **podkreślali jako pozytywne następujące elementy warsztatów:**

- Poczucie bezpieczeństwa, jakie daje formuła prowadzenia zajęć przez osoby spoza szkoły i bez obecności nauczyciela
- Szacunek prowadzących dla autonomii i poglądów młodzieży oraz możliwość bezpiecznego wyrażania swoich opinii, sprawczego wpływu na przebieg warsztatów (począwszy od ustalania zasad)
- Dobre przygotowanie trenerów i możliwość zweryfikowania swojej wiedzy oraz nabycie nowej

- Warsztatową formułę zajęć i aktywne metody ich prowadzenia z elementami treningu interpersonalnego i ćwiczeń integracyjnych,

Ponadto, wyrażając swoje uznanie i satysfakcję z takich zajęć, uczniowie akcentowali swoje zniechęcenie i znużenie „gadaną” profilaktyką, której w opinii większości klas uczniowie mają przesyć (początek każdego zajęcia rozpoczynał się zazwyczaj od konieczności przełamania oporu uczniów, którzy demonstrowali niechęć już na samo hasło „zajęcia profilaktyczne”, narzekając, że mają już dość „głędzenia” i „wcisków”. Prowadzi to do wniosku, że metoda warsztatowa jest dla młodzieży najbardziej atrakcyjna, a zatem potencjalnie najbardziej skuteczna.

Wszystkie powyższe wnioski zostały uwzględnione przy konstruowaniu niniejszego programu.

Odbiorcy bezpośredni: Dzieci i młodzież Zespołu Szkolno-Przedszkolnego nr 3, ul. Szkolna 3 05-102 Nowy Dwór Mazowiecki, ich nauczyciele i rodzice

Program „Dokąd idziemy” jest dostosowany do występujących w środowisku szkolnym problemów i potrzeb oraz ma swoje uzasadnienie w przeprowadzonej w roku 2018 *Diagnozie problemów społecznych*.

Poszczególne moduły są także na bieżąco elastycznie dostosowywane do potrzeb danej szkoły, klasy lub grupy odbiorców. Dlatego rezygnujemy ze szczegółowego opisu poszczególnych warsztatów tematycznych, jako że w praktyce zawsze są one modyfikowane na potrzeby określonej szkoły i tym samym opis w ofercie staje się sztuczny i fikcyjny. Zamiast tego przekazujemy opis założeń i możliwości do realizacji bloki tematyczne, których uszczegółowienie nastąpi oddzielnie w każdej szkole czy nawet klasie, w zależności od realnych potrzeb danej grupy i oczekiwań kadry pedagogicznej.

Struktura programu jest na tyle elastyczna, że pozwala dostosować go do potrzeb i możliwości organizacyjnych każdej szkoły, bez zaburzania procesu edukacji oraz stwarzania uciążliwej konieczności udziału w wielokrotnych i wielogodzinnych spotkaniach. Zarówno tematyka zajęć, jak i ich zakres godzinowy może być dostosowany w każdej chwili do realnego zapotrzebowania odbiorców.

MODUŁ 1

Zajęcia profilaktyczne dla uczniów w szkołach

Zgodnie z założeniami opisanymi na wstępie, na wszystkich poziomach nauczania oferujemy dostosowane do wieku rozwojowego uczniów **zajęcia warsztatowe w sześciu obszarach i możliwościach do elastycznego dostosowywania blokach tematycznych**, tworzących „spiralny” system, w którym na każdym kolejnym poziomie nauczania ten sam blok tematyczny jest pogłębiany i rozszerzany, odpowiednio do wzrastających możliwości percepcyjnych, wynikających z rozwoju intelektualnego i emocjonalnego odbiorców oraz w związku ze zmieniającym się funkcjonowaniem psychospołecznym młodych ludzi, a także rozszerzającym się kręgiem ich problemów i zainteresowań. Przy każdym bloku tematycznym podajemy przykładowe (najczęściej) ocektywane przez odbiorców, ale nie jedyną możliwość) akcenty wiodące, do wyboru przez daną szkołę, wychowawcę lub klasę. Możliwe jest skupienie warsztatu (lub cyklu warsztatów) wokół jednego, wybranego tematu wiodącego lub uwzględnienie kilku z nich, w zależności od zdiagnozowanego przez szkołę/klasę/wychowawcę zapotrzebowania lub zgodnie z dokonaną na początku każdego bloku diagnozą realnych potrzeb danej grupy.

1) JA I GRUPA – INTEGRACJA, KOMUNIKACJA I KOOPERACJA W ZESPOLE

przykładowe akcenty wiodące:

- budowanie konstruktywnych więzi i relacji w grupie rówieśniczej jako najskuteczniejsza metoda zapobiegania zachowaniom destrukcyjnym młodzieży
- kształtowanie poczucia współodpowiedzialności i sprawstwa
- konstruktywna komunikacja
- budowanie zespołu, współpraca w zespole, konstruktywne liderstwo
- rozwiązywanie konfliktów
- tolerancja, akceptacja inności
- przeciwdziałanie „mowie nienawiści”

2) JA I DRUGI CZŁOWIEK – NASZE WARTOŚCI, EMOCJE I GRANICE

przykładowe akcenty wiodące:

- kim jestem? jaki jestem? – samopoznanie i samoświadomość, ich znaczenie dla człowieka
- poczucie własnej wartości i samoocena
- budowanie konstruktywnych więzi i relacji międzyludzkich
- budowanie systemu wartości i grupowych
- asertywność, asertywne stawianie i poszanowanie granic (dla młodzieży starszej – także w związkach)
- empatia – czy można wejść z cudze buty?
- emocje, inteligencja emocjonalna

- konstruktywne radzenie sobie z trudnymi emocjami i stresem

3) ZAGROŻENIA I ZACHOWANIA RYZYKOWNE

przykładowe akcenty wiodące:

- substancje psychoaktywne (alkohol, narkotyki, leki, dopalacze – akcent w zależności od realnych potrzeb danej grupy)
- uzależnienia (także niechemiczne, jak np. Internet, gry),
- mity i fakty o substancjach psychoaktywnych i uzależnieniu
- cyberprzestrzeń – szanse i zagrożenia
- fonoholizm – zagrożenie czy nieunikniona konieczność?
- zachowania autodestrukcyjne a relacja ze sobą samym
- zachowania ryzykowne młodzieży w okresie wakacyjnym (zwłaszcza dla klas, w których warsztaty odbywają się w okresie przedwakacyjnym)
- ryzykowne związki (dla młodzieży starszej)

4) ZŁOŚĆ, AGRESJA, PRZEMOC (w tym tzw. cyberprzemoc)

przykładowe akcenty wiodące:

- kształtowanie empatii i weryfikacja własnych przekonań dotyczących przemocy,
- zgoda czy niezgoda na przemoc
- czy neutralność jest możliwa – dylematy moralne świadka przemocy
- mity i stereotypy o przemocy
- czym jest cyberprzemoc i jak się przed nią bronić
- konstruktywne radzenie sobie ze złością
- agresja – uległość – asertywność
- nieoczywiste formy przemocy (plotka, odrzucenie, obojętność i in.)

5) OSIĄGANIE CELÓW I WYBÓR DROGI ŻYCIOWEJ

przykładowe akcenty wiodące:

- cele osobiste a grupowe
- cele a marzenia
- hierarchia wartości i cele
- kształtowanie poczucia sprawstwa i aktywnych postaw życiowych
- autodiagnoza: moje mocne strony, predyspozycje i zasoby – jak je rozpoznawać i jak z nich efektywnie korzystać
- elementy doradztwa zawodowego (dla młodzieży starszej)

Każdy blok tematyczny daje możliwość wyakcentowania nieco innych treści (przykładowo wymienionych powyżej w podpunktach do każdego bloku), w zależności od potrzeb danej grupy lub problemów w niej występujących – potrzeby te mogą być zgłaszane z wyprzedzeniem przez pedagoga lub wychowawcę albo diagnozowane na bieżąco podczas pierwszej części zajęć – w każdym wypadku dobór treści i metod odbywa się pod kątem możliwości rozwojowych i realnych potrzeb grupy. W razie potrzeby jeden blok tematyczny, pogłębiony i rozszerzony stosownie do problemów i potrzeb danej klasy, może być przedmiotem cyklu warsztatów (dwóch lub więcej, zależnie od zgłoszonych potrzeb i gotowości klasy do pracy w danym obszarze).

Wszystkie zajęcia kończą się ewaluacją (przy pomocy różnorodnych metod), weryfikującą przede wszystkim subiektywne poczucie satysfakcji uczestników z zajęć – a więc stopień ich dostosowania do rzeczywistych potrzeb.

Struktura zajęć:

Ponieważ liczba odbiorców w grupie warsztatowej oraz czas trwania programu powinny być adekwatne do potrzeb odbiorców i tematyki zajęć, nie określamy sztywnych ram czasowych dla każdego tematu i grupy wiekowej ani liczebności grup. Istnieje więc możliwość realizacji warsztatów dla całych klas albo dla wybranych grup odbiorców (np. uczniów o określonych deficytach czy potrzebach, sprawiających określone problemy w szkole itp.).

Warsztaty mogą być realizowane w wymiarze od 2 do 4 godzin dydaktycznych, w zależności od zdiagnozowanych potrzeb danej grupy i zgodnie z oczekiwaniami kadry pedagogicznej danej szkoły. Są one prowadzone z wykorzystaniem różnorodnych aktywizujących metod i kreatywnych technik pracy z grupą, w razie potrzeby praca z grupą może być uzupełniona spotkaniami indywidualnymi.

Wszystkie moduły programu są realizowane w porozumieniu z dyrektorami poszczególnych szkół oraz w ścisłej współpracy z pedagogami szkolnymi, tak aby w maksymalnym stopniu zaspokajały potrzeby każdej szkoły i grupy wiekowej, z uwzględnieniem działań profilaktycznych zrealizowanych w poszczególnych oddziałach szkolnych w poprzednich latach.

4. Opis zakładanych rezultatów realizacji zadania publicznego			
Nazwa rezultatu	Planowany poziom osiągnięcia rezultatów (wartość docelowa)	Sposób monitorowania rezultatów / źródło informacji o osiągnięciu wskaźnika	9 przeprowadzonych sesji warsztatowych
	9 sesji	Potwierdzenie realizacji przez szkołę	
9 przeprowadzonych konsultacji z wychowawcą/pedagogiem/psychologiem		Potwierdzenie realizacji przez szkołę	9

- 2-4 godziny dydaktyczne na klasę/grupę, w zależności od diagnozy i potrzeb danej klasy
- 2 trenerów prowadzących
- We wszystkich warsztatach uczestniczą nauczyciele/pracownicy pedagogiczni szkoły.
- Po każdym warsztacie oferujemy konsultacje indywidualne z wychowawcą)
- Praca z grupą może być uzupełniona spotkaniami indywidualnymi

Metody pracy warsztatowej:

- Burza mózgów, dyskusja moderowana
- Praca w małych grupach, parach
- Praca indywidualna na forum grupy
- Prezentacja fragmentów filmu i praca na materiale filmowym
- Prezentacje multimedialne
- Mikroedukacja (nie więcej niż 10% czasu zajęć)
- Gry i zabawy integracyjne, ruchowe, z użyciem rekwizytów itp.
- Ćwiczenia komunikacyjne i kooperacyjne
- Techniki dramatowe
- Quizy i „teleturnieje”
- Fantazja sterowana, wizualizacja, psychorysunek
- Elementy treningu wnioskowania moralnego (praca na dylematach moralnych)
- Elementy treningu interpersonalnego
- Techniki diagnostyczne, kwestionariusze, ankiety

Dobór technik i metod dostosowany jest do specyfiki danych zajęć oraz możliwości rozwojowych i potrzeb uczestników.

MODUŁ 2

Działania skierowane do nauczycieli

- Indywidualne konsultacje pedagogiczno-wychowawcze bezpośrednio po zajęciach warsztatowych – omówienie warsztatów, diagnoza, sprostowanie i sugestie dot. danej klasy, interwencja wychowawcza w sytuacjach kryzysowych – forma sugerowana przez realizatorów, gwarantująca największą adekwatność do potrzeb nauczyciela, a więc największą skuteczność
- Konsultacje wychowawcze w ustalonych wcześniejszych terminach – przekazywanie wiedzy na temat skutecznych metod rozpoznawania i zapobiegania zachowaniom destrukcyjnym dzieci i młodzieży i opracowywanie strategii profilaktycznych pracy z klasą, skuteczna współpraca z rodzicami

5. Krótka charakterystyka Oferenta, jego doświadczenia w realizacji działań planowanych w ofercie oraz zasobów, które będą wykorzystane w realizacji zadania

Działania realizowane przez Oddział PTZN w Warszawie to przede wszystkim praca profilaktyczno-edukacyjna z młodzieżą oraz rodzinami. W ciągu ostatnich lat realizowaliśmy między innymi następujące projekty (większość z nich to działania cykliczne lub ciągłe):

- Program profilaktyki zachowań destrukcyjnych „Dokąd idziemy” – coroczny cykliczny program realizowany od 6 lat, dotacja Miasto Nowy Dwór Mazowiecki
- Program profilaktyki zachowań destrukcyjnych „Dokąd idziemy” – realizowany w roku 2018 w Szkołach Podstawowych nr 1 i nr 2 w Warszawie
- Program profilaktyki zachowań destrukcyjnych „Dokąd idziemy” – realizowany w roku 2018 w Szkołach Podstawowych nr 1 i nr 2 w Markach
- Młodzieżowy system wsparcia rówieśniczego – cykliczny program realizowany od lat, dotacje: M. st. Warszawa, Gmina Radzymin, Miasto Marki
- Program profilaktyki środowiskowej poprzez wyrównywanie szans edukacyjnych i aktywizację środowisk lokalnych „Przeżyj to z nami” - Miasto i Gmina Radzymin, Miasto Marki, Powiat Wołomiński
- Program korekcyjny dla młodzieży eksperymentującej z substancjami psychoaktywnymi i rodziców „Razem”, realizowany cyklicznie od wielu lat w MOS Nr 6 w Warszawie - dotacja Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii; Mazowieckiego Kuratora Oświaty, wojewody Mazowieckiego, Miasta St. Warszawy
- Międzyszkolny Program Kreatywnej Edukacji Rówieśniczej PO DRUGIEJ STRONIE LUSTRA – cyklicznie przez 5 lat, dotacje: MEN. Mazowiecki Kurator Oświaty, MCPS
- Program profilaktyki rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym „Lepiej żyjemy”, Wojewoda Mazowiecki
- Program rówieśniczej edukacji obywatelskiej – „Klub Młodych dziennikarzy” poprzez działania dziennikarskie i publicystyczne – coroczny program realizowany od wielu lat na zlecenie M. st. Warszawy
- Program korekcyjny dla młodzieży eksperymentującej ze środkami psychoaktywnymi „Jestem czysty”, realizowany cyklicznie od wielu lat, dotacja Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii
- „Program wsparcia dla młodzieży Gimnazjum nr 3 w Nowym Dworze Mazowieckim i ich rodziców” – dotacja Miasto Gmina Nowy Dwór Mazowiecki, Wojewoda Mazowiecki
- Program profilaktyki zachowań destrukcyjnych „Dokąd idziemy” – dotacja Miasto Gmina Nowy Dwór Mazowiecki
- Polsko-bułgarskie spotkanie liderów – grant Unii Europejskiej
- Projekty realizacji programu Młodzieżowe Ochotnicze Pogotowie Rówieśnicze - dotacja Miasta St. Warszawy – Biuro Edukacji
- Systemowy wieloletni projekt lokalnego systemu wsparcia dla dzieci oraz ich rodzin „RAZEM z Ochotą” – dotacja Miasta St. Warszawy

Zasoby kadrowe wykorzystane w realizacji projektu:

Andrzej Majcher – przewodniczący Zarządu Oddziału PTZN w Warszawie, mgr pedagogiki opiekuńczej z resocjalizacją, studia podyplomowe z zakresu socjoterapii i doradztwa zawodowego, specjalista terapii uzależnień w trakcie certyfikacji (KBPN) – ukończone szkolenie, staż, superwizja, certyfikowany instruktor psychoterapii uzależnień (PARPA), certyfikowany specjalista przeciwdziałania przemocy w rodzinie PARPA, ukończone kursy z zakresu Terapii Skoncentrowanej Na Rozwiązaniach I i II – go stopnia, trener I stopnia w zakresie treningu zastępowania agresji ART, absolwent szkolenia realizatorów programu „Szkoła dla rodziców i wychowawców” (1 i 2 stopień) oraz „Programu Wzmacniania Rodziny 10-14”. Przewodniczący GKRPA w Markach. Socjoterapeuta i terapeuta w Młodzieżowym Ośrodku Socjoterapii nr 6 w Warszawie

Anna Szwed – trener i coach umiejętności wychowawczych, czynny nauczyciel dyplomowany i dyrektor placówki oświatowej; socjoterapeuta i specjalista terapii uzależnień, instruktor teatralny. Ukończyła szkolenia realizatorów „Szkół dla Rodziców i Wychowawców” (1, 2, 3 stopień) oraz „Programu Wsparcia Rodziny 10-14”. Jest autorem i realizatorem programów profilaktycznych oraz autorem praktycznego poradnika dla nauczycieli i rodziców „ABC wychowania”.

Bartosz Cieciński – mgr pedagogiki w specjalności pedagogika resocjalizacyjna Członek Oddziału PTZN w Warszawie.

Oddział Polskiego Towarzystwa Zapobiegania Narkomanii w Warszawie oświadcza, że:

- Będzie realizował umowę zgodnie z wytycznymi wynikającymi z ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich, w szczególności oferent zapewnienia, że będą realizowane obowiązki wynikające z ww. ustawy,
- Od osób realizujących działania odbierze aktualne zaświadczenia/informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,
- Przed dopuszczeniem do realizacji zadań wynikających z umowy w zakresie działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi, zweryfikuje osoby biorące udział przy wykonywaniu ww. czynności pod kątem ich figurowania w Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym z dostępem ograniczonym (zwanego dalej Rejestrem), o którym mowa w ustawie z dnia 13 maja 2016 roku o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich,
- Wprowadził i będzie realizował Standardy ochrony małoletnich, o których mowa w art. 22b-22c ww. ustawy.

IV. Szacunkowa kalkulacja kosztów realizacji zadania publicznego

Lp.	Rodzaj kosztu	Wartość PLN	Z dotacji	Z innych źródeł
1.	Wynagrodzenie prowadzącego zajęcia warsztatowe (9 klas x 3,5 godz. x 2 osoby x 150,00 zł)	9450,00		
2.	Wynagrodzenie prowadzącego konsultacje nauczycielskie	550,00		
Suma wszystkich kosztów realizacji zadania		10000,00	10000,00	0,00

V. Oświadczenia

Oświadczam(-my), że:

- 1) proponowane zadanie publiczne będzie realizowane wyłącznie w zakresie działalności pożytku publicznego oferenta(-tów);
- 2) pobieranie świadczeń pieniężnych będzie się odbywać wyłącznie w ramach prowadzonej odpłatnej działalności pożytku publicznego;
- 3) oferent* / ~~oferenci~~* składający niniejszą ofertę nie zalega(-ją) * / ~~zalega(-ją)~~ * z opłacaniem należności z tytułu zobowiązań podatkowych;
- 4) oferent* / ~~oferenci~~* składający niniejszą ofertę nie zalega(-ją) * / ~~zalega(-ją)~~ * z opłacaniem należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne;
- 5) dane zawarte w części II niniejszej oferty są zgodne z Krajowym Rejestrem Sądowym* / ~~inną właściwą ewidencją~~*;
- 6) wszystkie informacje podane w ofercie oraz załącznikach są zgodne z aktualnym stanem prawnym i faktycznym;
- 7) w zakresie związanym ze składaniem ofert, w tym z gromadzeniem, przetwarzaniem i przekazywaniem danych osobowych, a także wprowadzaniem ich do systemów informatycznych, osoby, których dotyczą te dane, złożyły stosowne oświadczenia zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

Warszawa, Data 09.09.2025

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU

ANDRZEJ MAJCHER

Joanna Wiśniewska

Skarbnik PTZN w Warszawie

(podpis osoby upoważnionej lub podpisy
osób upoważnionych do składania oświadczeń
woli w imieniu oferentów)

ODDZIAŁ POLSKIEGO TOWARZYSTWA
ZAPOBIEGANIA NARKOMANII w WARSZAWIE
02-348 Warszawa
ul. Rokosowska 10
NIP 701-00-98-292. REGON 145718191

